

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Pc/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201841
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8620201841.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v právnej veci navrhovateľa PhDr. R. V., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX, XXX XX R., štátny občan SR proti synovi navrhovateľa V. V., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX B., štátny občan SR, o zrušenie, prípadne zníženie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Návrh zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.10.2020 domáhal, aby súd zrušil, prípadne znížil vyživovaciu povinnosť voči jeho synovi V. V., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 6P/80/2012-29 zo dňa 7.3.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 12CoP/10/2013-103 zo dňa 26.9.2013 v sume 120 eur mesačne. Výživné žiada zrušiť, prípadne znížiť z toho dôvodu, že jeho dvadsaťročný syn poberá od neho ešte stále 120 eur ako výživné. Vôbec nevie, kde žije, ale v telefonickom rozhovore neprejavuje záujem komunikovať, dokonca aj na FC, vôbec ho to ani nezaujima, pretože počas jeho života bol len otrok, ktorý naňho platil. O stretávanie nemal záujem a keďže mu posielal takúto sumu, mohol kedykoľvek prísť. Vždy ovplyvňovali a ovplyvňujú celú životnú situáciu, až do týchto časov, aj jeho veľmi zlí a bezcharakterní starí rodičia, aby ho využíval. K tejto veci sa môžu aj vyjadriť, pretože zničili aj manželstvo jeho švagrinej p. Helenky A., rod. M.. Vždy to bola jedna milá a láskavá osoba. Starí rodičia nie sú vôbec s vnúčatami v styku a majú tiež ako on odmietavý vzťah. Ich syn, ako mal aj možnosť vidieť, nikomu nedával príklad solídneho manželstva a jeho švagriná aj tvrdila, že p. A., jej svokra, toto manželstvo rozbila, aj ústne potvrdila, že to je asi podmienené jej výchovou, až natoľko, že deptala jeho švagrinú, až sa ocitla na psychiatrickom liečení. Takto navigovali aj P. V. a v spisoch viackrát opísal, čo všetkého bola schopná robiť, teda nerobiť, neupratovať, nevariť, smrdieť, neumývať sa, chodiť oblečená ako 65 ročná žena,

6Pc/13/2020

-2-

neupravená, škaredá, lenivá si privyrobiť, on v tom období mal tri práce a ponúkol jej učiť aspoň pár hodín na zdravotníckej škole, čím ona, tak hlúpa asi ako aj teraz, odpovedala, že nechce sa jej cestovať, nie že by povedala, budeme mať viac financií, môžeme ísť so synom na výlet, alebo mu odložiť peniaze, ale teraz jeho okrádať vie už dlhé roky, čo čakať od takej smradľavej, ktorá sa ani neumyla po súloží? atď., už ani nehovorí ďalej, lebo o syna sa nestarala. Viackrát uvádzal, že do dvoch rokoch ho len kojila a dávala mu prevarenú vodu. Detskú lekárku nerešpektovala, lebo hranice jej lenivosti boli neúnosné. Dôvodom týchto spomienok je aj to, že syn Matej videl len materiálnu stránku výchovy, hlavne starých rodičov, ktorí ho ovplyvňovali hračkami a nie láskou a pripomínali mu len, že on má mamku, dedka a

babku???, sebecké, cynické necitlivé atrapy a keďže si nevedela usporiadať manželstvo, veľmi vhodne jej padnú aj jeho 120 eur. On ale má už len 396,80 eura ako invalidný dôchodca, musel predať trojizbový byt a kúpiť si garsónku, aby to všetko stačil platiť, kde patria okrem iného už aj lieky. Preto žiada súd, aby si uplatňoval syn Matej do 25 roku 120 eur od štátu alebo od svojich starých rodičov alebo svojej matky, ktorej sa nechcelo cestovať 30 minút. Mohla mu našetriť, keď nevie jeho syn V. chodiť na brigády alebo pracovať a čakať na 120 eur ako taký pes, bezcharakterný človek, ktorý si nevie zarobiť, lebo je lenivý ako jeho primitívna mater a jeho vyciciava. Má veľmi dobré príklady, tak vie, že čím viac, tým lepšie. Pre dvadsaťročného syna je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh, ktorý aj predkladá. Syn V. najprv navštevoval hotelovú akadémiu vo Svidníku, potom elektrotechnickú v Prešove. Mohol si to dovoliť, keď mal také vreckové. Využívať otca. Prosím Vás, s touto rodinou už chce absolútne skončiť, hanbí sa za to, že nosia jeho meno, nechce ich ani vidieť ani počuť, dosť sa natrápil a keby mala rodina A. aj 20 detí, všetci by boli rozvedení, lebo oni obidve tieto manželstvá stiahli ku dnu. Škoda, že nie je inštitúcia, ktorá by ich potrestala a riadne vyšetrila, ich chorobné zmýšľania. Oni mali ísť vzorom a správať sa tak, aby nedošlo k rozvodu aj u švagrinej, ktorá ma tri deti a takisto u nich, kde stále podpichovali, otravovali atď., ako už v mnohých svedectvách písal p. A. výroky, napr. pre jej škaredú, obéznu, neschopnú dcéru? Aspoň sa prespi, aby si mala pre koho žiť. Je pravda, že dieťa chcel až neskôršie, aby jej a ich negatívne charaktery rozpoznal, ale pravdepodobne mala nymfomániu, načo ju už vtedy upozorňoval. Ale bolo to pre neho veľkým ponaučením. Našťastie nemal takých špinavých a nečistotných rodičov, ktorí sa sprchovali len jeden krát do týždňa obidvaja spolu, aby veľa neplatili. Hnus, hnus, fuj. Všetci ako prasce. Po nich je aj dcéra so špinavým telom aj charakterom, ktorú nikto nikdy nechcel. Chce sa mu zvracať, keď len na nich pomyslí. Preto žiada od tohto dňa upustiť od platenia výživného, mal aj možnosť zistiť určitú zaujatosť súdu, keď telefonoval z kúpaliska v Leviciach, povedal, že je v zahraničí a poslal pohľadnicu z pošty v Leviciach, pretože si bol vedomý toho, že bude atakovaný, že má peniaze na zahraničnú dovolenku. Tým si utvrdil, aké boli neoverené právne úkony napísané v spise, lebo on nebol na zahraničnej dovolenke. Začo by platil tak vysoké výživné. Ale oni koľko krát boli na dovolenke? Veci si kúpovali zo sekáču a jeho peniaze potokom tiekli, dole prúdom.

2. Syn navrhovateľa v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 12.11.2020 uviedol, že navrhovateľ PhDr. R. V. je jeho otcom. Rozsudkom Okresného súdu v Leviciach, č. k. 10C/33/2002-22 zo dňa 7.10.2003 bolo manželstvo jeho rodičov rozvedené, pričom bol zverený do výchovy matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 1 000,- Sk mesačne. V. vtedy 3 roky. K úprave výživného došlo následne rozsudkom Okresného súdu Svidník, č. k. 3P/27/2007-37 zo dňa 13.12.2007, kedy bolo výživné zvýšené na sumu 2 000,- Sk (66,40 eura) mesačne, pričom otec prispieval sumou 82 eur mesačne. K poslednej úprave

6Pc/13/2020

-3-

výživného došlo rozsudkom Okresného súdu Svidník. č. k. 6P/80/2012-29 zo dňa 7.3.2013 na sumu 120 eur mesačne. Tento rozsudok potvrdil aj Krajský súd v Prešove dňa 26.9.2013. S otcom sa naposledy osobne stretol, keď bol asi v 1. ročníku základnej školy, nie sú v žiadnom kontakte. Mimo výživného na jeho výchovu a výživu podľa informácií od jeho matky PhDr. P. V. nijako inak neprispel a ani neprispieva. Neposiela mu žiadne darčeky, neprejavuje záujem sa s ním stretnúť, ani ho nijako inak nekontaktuje. Všetku starostlivosť o neho osobne zabezpečuje jeho matka, s ktorou od začiatku jeho štúdia na strednej škole bývali v Prešove, ulica Šafárikova 7. Matka pracuje ako zdravotná sestra na detskom oddelení vo Fakultnej nemocnici J.A. Reimana v Prešove. Vie o tom, že za byt, v ktorom bývajú, matka spláca hypotéku, platí mu poistenie a sporenie, uhrádza za neho všetky výdavky súvisiace s jeho štúdiom. Počas strednej školy mu uhradila napr. aj kurz na získanie vodičského oprávnenia, výdavky spojené so stužkovou slávnosťou, kúpila mu počítač, notebook, mobil, platí vysokorychlostný internet, aby mohol študovať aj on-line. V súčasnosti je študentom 1. ročníka Fakulty verejnej správy UPJŠ v Košiciach, odbor verejná správa. V štúdiu na vysokej škole pokračoval plynule po ukončení Strednej elektrotechnickej školy v Prešove. Okrem výživného od otca nemá žiaden iný príjem. Aj vzhľadom na karanténne opatrenia v súvislosti s COVID-19 si žiadnu vhodnú brigádu popri štúdiu nevie nájsť. Čo sa týka návrhu jeho otca o zrušenie výživného, celkom dobre mu nerozumie a teda sa nevie vyjadriť k veciam a situáciám tak, ako ich opisuje, keďže jeho vyjadrenia na jeho adresu a adresu jeho rodiny nie sú ničím reálne podložené a nedávajú mu ani nijaký logický zmysel, snád len to, že bolo veľmi bolestné to čítať. K samotnému návrhu o zrušenie výživného uvádza len toľko, že otec bol informovaný o tom, že ďalej študuje, iniciatívne už skôr sám telefonicky kontaktoval jeho starých rodičov, ktorí ho informovali o tom, že je prijatý na viacero vysokých škôl a teda určite bude ďalej študovať. Jemu a ani jeho matke v

danej veci už potom nevolal. Návrh jeho otca na zrušenie výživného je teda neopodstatnený. Čo sa týka výšky výživného, od určenia výšky vyživovacej povinnosti ubehlo už viac ako 7 rokov, pričom sa zmenili pomery nielen na strane navrhovateľa, ale aj na jeho strane, keďže medzitým vyštudoval strednú školu a v súčasnosti ďalej pokračuje v štúdiu. Počas celého uplynulého obdobia ho otec mimo výživného nijako inak nepodporoval, nevytváral pre neho nijaké úspory, aj keď je pravdepodobne jeho jediné dieťa. Myslí si, že si zo svojho predošlého

príjmu a aj z predaja 3 - izbového bytu, ako uvádza, mohol vytvoriť rezervu na platenie výživného v súčasnej výške. Napriek tomu, že u neho došlo k poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, síce nepozná jeho zdravotný stav a dôvody invalidity, ale nie je vylúčené, že vzhľadom na jeho pedagogickú a publikačnú činnosť v minulosti môže tieto aktivity vykonávať aj naďalej popri poberaní invalidného dôchodku ako vedľajší príjem. Má za to, že výdavky na jeho strane sú odôvodnené, pokračovať v štúdiu môže najmä vďaka podpore a starostlivosti jeho matky a teda odôvodnená je aj aktuálna výška výživného zo strany otca. Na základe uvedených skutočností navrhuje návrh otca o zrušenie, prípadne zníženie výživného zamietnuť.

3. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 30.11.2020 uviedol, že nesúhlasí s vyjadreniami svojho syna a žiada o zrušenie výživného, je ochotný platiť minimálnu výšku výživného. Matka PhDr. P. V. pracuje, nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, tiež sa má podieľať na výdavkoch. Jeho syn už nie je maloletý a môže si privyrábať rôznymi brigádami po vyučovaní, existujú práce, kde s ochrannými pracovnými prostriedkami sa dá pracovať. Súčasná epidémia Covid 19 nezabraňuje zamestnať sa, napr. roznášanie letákov, keďže má vodičský preukaz, môže roznášať jedlo, robiť taxikára, mať aj humánny prístup

6Pc/13/2020

-4-

k ľuďom pre ďalšie roky svojho vývinu. V ďalšom uvádzal v podstate totožné veci ako v návrhu. Jeho príjmy sú invalidný dôchodok vo výške 396,80 eura, z čoho platí nájom vo výške 141 eur, výživné vo výške 120 eur, VÚB pôžička, musel si požičať, aby mohol platiť výživné 37,95 eura, električka 35 eur, UPC 28 eur, plyn 6 eur a lieky 70 eur. Je to vôbec normálne, aby si človek všimol, koľko je v mínuse, to má už len zdochnúť ako pes, pretože sa rozviedol a mal na to ozaj dôvody.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6P/80/2012, listinnými dôkazmi, a to rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 3.12.2020, potvrdením o príjme navrhovateľa za rok 2020 zo dňa 21.5.2021, potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti od 2.9.2020, SP - odpoveďou na lustráciu Sociálnej poisťovni o poberaní nemocenskej dávky zo dňa 20.5.2021, potvrdením o príjme za rok 2020 zo Strednej zdravotníckej školy Nové Zámky zo dňa 21.5.2021, predpisom mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu zo dňa 11.9.2019, vyúčtovacou faktúrou za dodávky zemného plynu a elektriny zo dňa 11.1.2021, faktúrou UPC zo dňa 1.4.2021, potvrdením o návšteve Fakulty verejnej správy zo dňa 9.9.2021, výsluchom syna navrhovateľa, výsluchom svedkyne PhDr. AF. V. a zistil tento skutkový stav:

5. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6P/80/2012 súd zistil, že naposledy bolo rozhodované o výživnom zo strany navrhovateľa na jeho syna V. V., nar. XX.X.XXXX ako na maloletého rozsudkom č. k. 6P/80/2020-29 zo dňa 7.3.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 12CoP/10/2013-103 zo dňa 26.9.2013, na základe ktorých bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na svojho syna mesačne sumou 120 eur. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že navrhovateľ bol v tom čase zamestnaný v Domove dôchodcov Santovka s čistým mesačným príjmom 390 eur, resp. 500 eur.

6. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 3.12.2020 súd zistil, že navrhovateľ je poberateľom invalidného dôchodku od 4.12.2017 a od 1.1.2021 vo výške 407,20 eura mesačne.

7. Z potvrdenia Strednej zdravotníckej školy Nové Zámky o príjme navrhovateľa za rok 2020 zo dňa 21.5.2021 súd zistil, že navrhovateľ bol do 31.8.2020 zamestnancom tejto školy a jeho priemerný čistý mesačný príjem za rok 2020 bol vo výške 683,31 eura.

8. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti súd zistil, že navrhovateľ je neschopný práce od 2.9.2020.

9. Z SP - odpovede na lustráciu Sociálnej poisťovne zo dňa 20.5.2021 súd zistil, že navrhovateľ poberá nemocenské dávky vo výške 445,10 eura.

10. Z predpisu mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu zo dňa 11.9.2019 súd zistil, že navrhovateľ platí mesačne na plnenie poskytovanie s užívaním bytu zálohovú úhradu vo výške 140,33 eura.

11. Z vyúčtovacej faktúry za dodávky zemného plynu a elektriny zo dňa 11.1.2021 súd zistil, že navrhovateľ platí mesačné úhrady za plyn vo výške 6 eur a za elektrinu vo výške 35 eur.

6Pc/13/2020

-5-

12. Z faktúry UPC zo dňa 1.4.2021 súd zistil, že navrhovateľ platí mesačne za Komfort služby, internet a nájomné sumu 26,68 eura.

13. Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 9.9.2021 súd zistil, že syn navrhovateľa je v akademickom roku 2021/2022 študentom 2. ročníka študijného programu verejná správa - denná forma na Fakulte verejnej správy v Košiciach.

14. Syn navrhovateľa pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že trvá na písomnom vyjadrení k návrhu. Otec mu stanovené výživné posielal pravidelne každý mesiac v sume 120 eur. So zrušením tohto výživného nesúhlasí z dôvodu, že otec ho tými listami, ktoré posielal, už asi vydedil a bude to od neho jediný príjem, ktorý bude mať, kým neskončí vysokú školu. Jeho otec má tretí stupeň vysokoškolského vzdelania a myslí si, že za celý život sa mohol zamestnať a nasporiť si nejaké peniaze, aby mu mohol platiť určené výživné. Základné podmienky na to splnené má, aby mu platil, nakoľko študuje vysokú školu a má aj požadovaný vek. Vysokú školu neštuduje z lenivosti, aby dostával nejaké peniaze, dosahuje výborné študijné výsledky a peniaze, ktoré mu otec posielal, mu pomáhajú v štúdiu. Študuje v Košiciach, cestuje z Košíc do Svidníka, kde má trvalý pobyt, niekedy sa zdržiava aj v Prešove pri svojej matke, mesačne je to okolo 15 eur. Za internát platí 78 eur mesačne. Za internet a za telefón 30 eur mesačne, plus má ďalšie výdavky na stravu, oblečenie, drogériu. Čo sa týka jednorazových výdavkov, má nový notebook za 500 eur, mobil za 400 eur, ktorý mu tiež pomáha v štúdiu, zaplatil za knihy a iný študijný materiál. Čo sa týka jeho príjmov, tak sú zložené predovšetkým z príspevkov jeho mamy, keďže sa naplno venuje štúdiu. Mal aj snahu nájsť si brigádu, lenže momentálne v tejto situácii je to veľmi ťažké. Ďalší príjem je 120 eur od otca. Žiadne iné príjmy nemá, niekedy mu pomáhajú aj starí rodičia. Nemá žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Ako uvádzal vo vyjadrení, za posledných 7 rokov, kedy bolo naposledy rozhodované o výživnom, sa ani raz so svojím otcom nestretol, nie je s ním v žiadnom kontakte, otec si nikdy nespomenie na jeho narodeniny, meniny, na Vianoce nedostáva od neho žiadne darčeky, nedostáva od neho nad rámec výživného nič. O svojom otcovi nevie nič, nevie, ako žije, s kým žije. Nevie, či jeho otec nemá aj náhodou nejaké psychické problémy vzhľadom na to, čo písal v tých svojich vyjadreniach. Navrhol, aby súd neznížil sumu výživného a návrh navrhovateľa zamietol.

15. Svedkyňa PhDr. P. V. pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ je jej bývalý manžel a V. V. je ich spoločný syn. Od narodenia syna sa o neho ona osobne stará. Jej bývalý manžel a otec nevidel syna už 15 rokov. Keď sa poslednýkrát rozhodovalo o výživnom, syn bol vtedy ešte maloletý, bol siedmak na základnej škole. Teraz je už plnoletý. Odvtedy výška výživného zvyšovaná nebola. Syn najprv študoval na obchodnej akadémii, potom z obchodnej akadémie odišiel a začal od prvého ročníka študovať Strednú priemyselnú školu elektrotechnickú v Prešove. Po ukončení strednej školy nastúpil na vysokú školu. Všetky náklady súvisiace s výchovou a výživou syna zvláda ona sama. Je zamestnaná v nemocnici v Prešove a jej mesačný čistý príjem je okolo 860 eur. Polovicu príjmu platí za byt, ktorý kúpila v Prešove na hypotéku, ktorú spláca mesačne vo výške 240 eur plus inkaso 147 eur, 60 eur mesačne platí internet a mobilný telefón, poisťku pre syna 7 eur mesačne. Syn mal aj iné poisťky, ale keďže je už plnoletý, tak už boli ukončené. Prispieva si ešte aj na dôchodkové poistenie, aby bola zabezpečená, prípadne aby aj syn bol zabezpečený z jej príspevku na dôchodok. Zvyšok peňazí dáva synovi na oblečenie, na stravu a výdavky súvisiace so štúdiom. Nemyslí si, že otec posielal veľa na syna, pretože

6Pc/13/2020

-6-

nič iné okrem tohto povinného výživného mu neprispieva. Ani na narodeniny, meniny, Vianoce, nikdy nič. Ona synovi pred dvoma rokmi zaplatila vodičský preukaz, minulého roku mu kúpila nový notebook. Kým

nebola takáto situácia súvisiaca s covidom, tak ešte aj športoval, hral súťažne ping-pong, takže potrebuje aj športové ošatenie. O bývalom manželovi nič nevie. Myslí si, že je psychicky narušený človek, na tie jeho vyjadrenia sa nedá ani reagovať. Rieši tam situáciu z detstva, aj tá sa nezakladá na pravde, nakoľko nebol pri tom, lebo od neho odišla, keď mal syn 2,5 roka. Pokiaľ čítala rozhodnutie Sociálnej poisťovne, tak jej bývalý manžel má pokles pracovnej neschopnosti z dôvodu astmy, z psychického dôvodu na 10 %, ale nemá z dôvodu bolesti chrbtice, myslí si, že by sa mohol zamestnať pri takejto diagnóze. Dala si námahu a stiahla z facebooku fotky navrhovateľa, na ktorých je vidieť, že ešte minulého roku učil na zdravotníckej škole, nakoľko je doktor ošetrovateľstva a mal fotky so študentkami. Pochybuje, že on je doma len o príjme 375 eur. Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že predal byt, tak vie, že to bol 3-izbový byt po matke a za peniaze za byt si kúpil garsónku, čiže určite mu ostalo aj z peňazí, za ktoré predal 3-izbový byt. Je to také smutné a trápne, že napísal, že vydedil syna, aj keď syn nič po ňom neočakáva. Nevie sa vyjadriť k jeho majetkovým pomerom, ale myslí si, že možno aj má nejaké nehnuteľné veci, prípadne aj hnutelné, lebo jeho rodičia boli na vysokých pozíciách.

16. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na primerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

19. Podľa 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

20. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že dohody a súdne rozhodnutia o výživnom je v prípade zmeny pomerov možné meniť. Pri rozhodovaní o zmene

6Pc/13/2020

-7-

výživného na účely zistenia zmeny pomerov ako podkladu takéhoto rozhodovania je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia s okolnosťami dôležitými v čase vydania nového rozhodnutia, pričom predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je trvalá a výrazná zmena na jednej, či druhej strane, ktoré boli podkladom skoršieho rozhodnutia. Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného treba skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie, a to potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi, ktoré závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám a starať sa o seba. Na strane povinného súd prihliada na jeho schopnosti a tiež možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Zohľadňuje aj jeho majetkové pomery, a tiež to, či má vyživovaciu povinnosť voči iným osobám. Zásada, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery rodičov, ale ich reálne zárobkové a majetkové možnosti, plynú z toho, že je povinnosťou rodičov, aby venovali všetky sily na

dôsledné zaistenie výživy svojich detí a vyvarovali sa každého konania, ktoré má negatívny dopad na možnosť zabezpečenia výživy detí. Výživné sa určuje vždy podľa pomerov, ktoré existujú v čase vydania rozhodnutia súdu o výživnom. Rozsah výživného v účinnom Zákone o rodine výslovne stanovený nie je, vyplýva však zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by dieťaťu rodičia zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti a má plniť nielen základnú vyživovaciu povinnosť, ale má prispievať na celkový všestranný fyzický, psychický a sociálny vývin dieťaťa, do čoho je potrebné zahrnúť aj záujmové aktivity, zdravotnú starostlivosť, ktorá nie je vždy bezplatná a osobnú starostlivosť o dieťa.

21. Vychádzajúc z uvedeného a citovaných zákonných ustanovení porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia v septembri 2013 s okolnosťami v októbri 2021 je zrejmé, že navrhovateľ v septembri 2013, kedy bolo naposledy právoplatne rozhodnuté o výživnom na maloletého syna vo výške 120 eur, bol zamestnaný v Domove dôchodcov Santovka s čistým mesačným príjmom 390 eur, resp. 500 eur. V čase súčasného rozhodovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ žije sám, nemá inú vyživovaciu povinnosť, navrhovateľovi je od 1.1.2021 vyplácaný invalidný dôchodok vo výške 407,20 eura a nemocenské dávky vo výške 445,10 eura, čiže spolu je to 852,30 eura. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne je nepochybné, že navrhovateľovi už od 4.12.2017 bol priznaný invalidný dôchodok a do 31.8.2020 bol preukázaný jeho priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnaneckého pomeru vo výške 683,31 eura, čiže spolu okolo 1 000 eur. Pri výdavkoch otca mal súd za preukázané, že v súčasnosti činia jeho výdavky spolu aj s nepreukázanou splátkou úveru a výdavkov na lieky spolu okolo 320 eur.

22. Na druhej strane mal súd za preukázané, že v priebehu času za skoro 8 rokov došlo k veľmi výrazným zmenám pomerov na strane oprávneného, syna navrhovateľa. Ide o zmeny, ktoré sa výraznejším spôsobom prejavili v jeho pomeroch nielen na krátky čas a preto súd na nich pri návrhu otca na zrušenie, resp. zníženie výživného musel prihliadať. Zmeny sú odôvodnené subjektívnymi, ale aj objektívnymi okolnosťami, skutočnosťami a vývojom

6Pc/13/2020

-8-

životných nákladov. Všeobecne v porovnaní s rokom 2013 sú určite vyššie výdavky na uspokojovanie bežných hmotných potrieb ako je strava, oblečenie, obutie, hygiena a kozmetika, a to nielen v dôsledku rastu, fyzického a psychického vyspievania dieťaťa, ale aj v dôsledku vývoja spotrebiteľských cien v spoločnosti za dlhé časové obdobie. Syn navrhovateľa v čase skoršieho rozhodovania o výživnom mal 13 rokov, teraz je študentom 2. ročníka denného štúdia na vysokej škole, čiže u syna navrhovateľa môžeme hovoriť o objektívnej zmene pomerov spojenej s vyššou mierou nárastu nákladov na živobytie ako aj na školské potreby, aktivity spojené so školskými povinnosťami a iné, hlavne športové záujmy. Z výpovede syna mal súd za preukázané jeho opakujúce sa základné mesačné výdavky, ktoré činia 123 eur bez drogistických potrieb, stravy, ošatenia, výdavky na športové záľuby, kultúru a iné. Všetky jeho výdavky mu ako maloletému platila a aj teraz platí matka, ako uviedla pri výsluchu, platí mu aj poisťku, niekedy synovi pomôžu starí rodičia zo strany matky.

23. Súd na základe vykonaného dokazovania teda mal za preukázané, že návrh navrhovateľa na zrušenie ale ani na zníženie výživného nie je dôvodný. Syn navrhovateľa je síce plnoletý, ale je naďalej nezaopatreným dieťaťom, vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči jeho synovi naďalej trvá. Vzhľadom na preukázané príjmy povinného a jeho výdavky a vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa so svojím synom vôbec nestretáva, neprispel mu nikdy žiadnou sumou nad rámec výživného a s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného, ktoré by odôvodňovali ešte vyššie výživné zo strany navrhovateľa, súd návrh navrhovateľa vo výroku I. rozsudku zamietol. Súd na záver podotýka, že navrhovateľ v minulých rokoch, keď mal ešte vyššie príjmy ako boli teraz zistené, mohol a mal dobrovoľne prispievať vyššou sumou výživného na svojho syna a v prípade, ak by syn žiadal súd o zvýšenie výživného, bolo by mu vzhľadom na preukázané príjmy navrhovateľa podľa názoru súdu vyhovené.

24. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd vo výroku II. rozsudku podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP a zároveň návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania nebol podaný (§ 57 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

6Pc/13/2020

-9-

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.